

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 232.919 van 17 november 2015
in de zaak A. 217.497/IX-8747**

In zake: Beau LUCAS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Philippe Declercq
kantoor houdend te 3320 Hoegaarden
Gemeenteplein 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VZW DAMIAANINSTITUUT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Gitte Laenen
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Antwerpsesteenweg 16-18
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 6 november 2015, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de beroepscommissie van het Damiaaninstituut te Aarschot van 26 oktober 2015 waarbij besloten wordt dat het oriënteringsattest C, uitgereikt aan Beau Lucas, behouden moet blijven.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 november 2015, om 14.00 uur.

Staatsraad Bruno Seutin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Philippe Declercq, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Heleen Van Asch, die *loco* advocaat Gitte Laenen verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Luc Vermeire heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is tijdens het schooljaar 2014-2015 leerling in het tweede jaar van de derde graad ‘Bouw- en Houtkunde’ (TSO) van het Damiaaninstituut te Aarschot.

3.2. Op 25 juni 2015 beslist de delibererende klassenraad aan verzoeker een oriënteringsattest C toe te kennen.

De motivering hiervan luidt als volgt:

“4 onvoldoendes op jaarbasis:

WIS: 49%

BWCMT: 50% (afgerond)

BWSTA: 46%

GIP: 40%

Te veel onvoldoendes voor de clustervakken.

Onvoldoende inzicht.

Taken en deeltaken niet uitgevoerd.”

3.3. Op 29 juni 2015 heeft een overleg plaats tussen verzoeker, zijn ouders en de afgevaardigde van de directeur. De afgevaardigde van de directeur

beslist om de klassenraad niet opnieuw samen te roepen. Met een brief van 30 juni 2015 deelt zij dit mee aan verzoeker.

3.4. De ouders van verzoeker, die nog minderjarig is, stellen met een brief gedateerd op 29 juni 2015 en die diezelfde dag nog voor ontvangst wordt ondertekend, beroep in bij het schoolbestuur tegen het C-attest.

Dat beroep is als volgt gemotiveerd:

“Wij kunnen niet akkoord gaan met de eindbeslissing van de klassenraad, nl het C-attest voor onze zoon Beau Lucas uit klas 6M. Wij willen met onderstaande argumenten deze beslissing betwisten.

Volgens het schoolreglement deel II heeft de leerling recht op begeleiding, een faire behandeling en inspraak op een aantal vlakken, dit hebben wij echter niet ondervonden.

Op 2 februari 2015, heeft mijn zoon via Smartschool een bericht gepost aan [E.] met de vraag om met hem samen te zitten en te praten over het feit dat er geen aandacht geschonken werd aan vragen over de GIP (zie bijlage 1). Dit werd door hem beantwoord, maar volledig weerlegd. Wij kregen echter het gevoel dat sinds de grote toetsen met Kerstmis de eindbeslissing reeds genomen was voor de ganse klas, nl dat 6 leerlingen dit jaar niet zouden slagen, wat uiteindelijk ook is gebleken.

Als ouder werden wij sporadisch ingelicht over de resultaten van de clustervakken. Het platform Smartschool, dat gebruikt wordt om ouders en leerlingen te informeren, heeft voor de ouders geen enkele informatieve functie wat betreft resultaten van toetsen/taken. Ik heb begin maart contact opgenomen met [B.] over het gebrek aan feedback (puntenevaluatie) van de bouwvakken. Ik kreeg een schrijven terug van [B.] (bijlage 2) en weerom werd mijn bezorgdheid weerlegd. De gouden raad in de brief luidde: ‘als de leerling vragen heeft, moet hij zelf de leerkracht aanspreken’. Mijn zoon heeft meerdere malen vragen gesteld aan [E.], maar meerdere malen werd hij gewoon genegeerd. Hij heeft zelfs volgende uitspraak gedaan, wanneer mijn zoon nog eens een poging deed om een vraag te stellen: ‘is het een vraag van 1 meter of een halve meter’, waarna hij gewoon verder liep! Wat moeten wij hiervan denken? Volgens het schoolreglement (onder 3.4.1) is de klastitularis de persoon die de mogelijke problemen in de klas moet oplossen en de leerlingen motiveren. Van motivatie is er vanaf Kerstmis totaal geen sprake meer. Er hangt een gespannen en gelaten sfeer die zorgt voor frustratie en demotivatie aan beide zijden (zowel leerkracht als leerlingen). Waar is de kracht van de leerkracht om het tij te keren en de leerlingen opnieuw te motiveren? Blijkbaar heeft enkel de macht van de leerkracht beslist over het lot van de leerlingen.

Nochtans vinden we onder 3.4.2 van het schoolreglement, dat de studieresultaten door de klassenraad besproken worden en dat er remediëring en begeleiding voorzien is. Mijn zoon is nooit remediëring of begeleiding aangeboden.

den geweest. De taken die zij indienden werden bovendien zeer laat verbeterd (bijlage 5), waardoor er niet genoeg / op tijd kon bijgestuurd worden. In bijlage 4 zitten 6 taken van [W.] waarvan nooit correcties of punten werden gegeven. Voor de mindere resultaten voor wiskunde heeft [C.] echter wel hulp aangeboden. Beau heeft meerdere malen onder de middag samengezeten met de leerkracht om taken en toetsen opnieuw te maken en te verbeteren, waarvoor dank.

Wat betreft de GIP, heeft mijn zoon samen met een medeleerling een aparte opdracht gekregen, nl het ontwerpen van een passieve microwoning. Deze opdracht werd niet omschreven op Smartschool (bijlage 3), wat voor de andere GIP opdrachten wel het geval was. De eerste periode heeft mijn zoon niet veel aan de GIP gewerkt, omdat hij niet goed wist hoe hij dit moest aanpakken en niet genoeg begeleiding kreeg. Tijdens de volgende periodes heeft hij veel contacten gelegd met externe firma's om de uitvoerbaarheid van de microwoning te onderzoeken. Hij heeft zijn logboek (bijlage 8) regelmatig bijgehouden, maar er werd slechts 5x op het ganse schooljaar schriftelijk feedback gegeven.

Op het rapport worden de resultaten van ConMattekVorm en Toegepaste wetenschappen telkens onder 1 nummer geciteerd. Noch de leerlingen, noch de ouders werden schriftelijk ingelicht over de scores van de aparte onderdelen. Volgens de toelichting van het rapport van de 3^e graad, staat echter dat het wegingspercentage van elk onderdeel apart vermeld staat. Hiervan heb ik enkel in de 1^e periode een verwijzing gevonden in het rapport. Dit geldt ook voor de resultaten van de GIP, er is in de laatste periode geen apart GIP rapport afgeleverd of gerapporteerd via Smartschool. Volgens de toelichting bij het rapport van de 3^e graad, staat dit nochtans vermeld.

Onder 3.4.4.2 van het schoolreglement vind ik dat er bij de eindbeoordeling rekening wordt gehouden met de evolutie van de leerhoudingen (1), de prestaties voor dagelijks werk (2), de grote toetsen (3), GIP (4) en stage (5)

1. De leerhouding is volgens het eindrapport nooit een probleem geweest. In bijlage 6 kan u zien dat mijn zoon tijdens het ganse schooljaar slecht 2 taken 1 dag na de deadline ingediend.
2. In bijlage 7 kan u zien dat de evolutie van de cijfers van onze zoon wel degelijk in stijgende lijn is voor dagelijks werk. Tijdens periode 1: 60%, periode 2: 68 %, periode 3: 63 % en periode 4: 72% !! Een prachtig resultaat ondanks de negatieve sfeer.
3. Dit geldt eveneens voor de grote toetsen. Periode 2: 60%, Periode 4: 62 %
4. De beoordeling van de GIP is niet voorgelegd, enkel het eindcijfer. Ik wil nog even opmerken dat mijn zoon zijn maquette tijdens de laatste beoordeling voor de jury niet bekeken werd. Hoe deze punten zijn toegekend weet ik niet. Bovendien was er tijdens zijn uiteenzetting nog slechts 1 (i.p.v. 3) extern jurylid aanwezig. Wij zoeken verder uit of de beoordeling op deze manier wel wettelijk is.
5. Onze zoon heeft een positieve beoordeling gekregen van zijn stage-mentor, maar waar kunnen wij de weging van de stage terugvinden in het eindrapport?

Als conclusie wil ik stellen dat [E.] en [W.] hun taak als leerkracht niet naar behoren hebben uitgevoerd. Dit wordt mede gestaafd door het klasbeeld. Ik stel

mij vragen bij het feit dat in een laatste jaar bouw-en houtkunde er voor de cluster ConMatTekVorm met de grote toetsen in periode 4 slechts 7 leerlingen van de 14 geslaagd zijn en voor de cluster Toegepaste wetenschappen slechts 3. Voor het dagelijks werk zijn er slechts 5 leerlingen geslaagd voor de cluster ConMatTekVorm en 7 voor de cluster Toegepaste wetenschappen. Dit roept veel vragen op en wij stellen de bekwaamheid van deze leerkrachten in vraag.

Bij de eindbeoordeling is er volgens ons geen rekening gehouden met de evolutie van zijn punten, zowel in DW als voor de grote toetsen, en de blijvende inzet van onze zoon, ondanks de negatieve sfeer.

Bovendien kregen wij tijdens ons laatste telefonisch onderhoud met [E.] met de melding dat onze zoon niet geslaagd is, te horen dat Beau nog wel kans maakt om te slagen volgend jaar... Dat kan tellen als motivatie naar volgend jaar toe.

Daarom vragen wij als ouders van Beau Lucas, om zijn eindresultaten te herbekijken met dit alles in beschouwing genomen.”

3.5. Op 10 september 2015 heeft de zitting van de beroepscommissie plaats en worden verzoeker en zijn ouders gehoord.

Diezelfde dag beslist de beroepscommissie het C-attest te behouden. De motivering van deze beslissing luidt:

“De commissie oordeelt dat het C-attest moet behouden blijven. Ze stelt vast dat er wel degelijk voldoende opvolging is geweest bij de gip. De opdracht van de gip ‘microwoning’ werd begin oktober verduidelijkt onder meer via het logboek (Smartschool). Uit het dossier blijkt dat er continu feedback is geweest en bijsturing waar nodig. Uit andere documenten zoals de schoolrapporten blijkt dat de onvoldoende resultaten tijdig aan de ouders zijn duidelijk gemaakt. Het Smartschoolsysteem laat trouwens toe dat de ouders de gang van zaken volledig kunnen volgen.”

3.6. Bij arrest nr. 232.462 van 6 oktober 2015 beveelt de Raad van State bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van voornoemde beslissing van 10 september 2015.

3.7. Op 26 oktober 2015 komt de beroepscommissie opnieuw samen en beslist dat het C-attest van verzoeker gehandhaafd blijft.

Deze beslissing luidt:

“De Commissie wijst, na heroverweging van haar beslissing d.d. 10 september 2015, het beroep af en bevestigt de beslissing van de klassenraad dd. 25 juni 2015 in al haar onderdelen. Het C-attest dat werd uitgereikt aan Beau Lucas blijft gehandhaafd.

Motivering

De Commissie heeft op grond van alle voorliggende gegevens geoordeeld dat het C-attest dat aan de leerling werd uitgereikt, gehandhaafd dient te blijven.

1. Wat de GIP betreft, stelt de Commissie vast dat – in tegenstelling tot wat de leerling daarover beweert – de opdracht wel degelijk werd omschreven op het digitale platform van de school (‘Smartschool’). Daarbij werd duidelijk en overzichtelijk beschreven aan welke vereisten het werk moest beantwoorden bij de voorlegging aan de jury op 12 december 2014, resp. op 23 juni 2015. Uit het dossier blijkt dat de leerkracht de specifieke opdracht van de leerling, zijnde het ontwerpen van een passieve miniwoning, op maandag 6 oktober 2014 zeer concreet met de leerling besprak en hem op 7 oktober 2014 een weerslag van dat gesprek bezorgde via het digitale platform.

De bewering van de leerling dat hij onvoldoende feedback zou hebben gekregen, wordt eveneens weerlegd door de gegevens die zijn bewaard op het digitale platform. Bij zowat elk deelwerk dat de leerling indiende, plaatste de leerkracht uitvoerige en gedetailleerde opmerkingen. Bij de drie evaluaties die in de loop van het schooljaar plaatsvonden, werd niet één cijfer gegeven, doch telkens een cijfer (inclusief weging) voor elk onderdeel. Ook de resultaten van nazicht 3 waren en zijn wel degelijk, alweer in tegenstelling tot de bewering van de leerling, terug te vinden op Smartschool. Begin maart 2015 alludeerde de moeder van de leerling tegenover de directie op een gebrek aan feedback. In een mail van 10 maart wees de directie op de begeleiding die al gegeven was onder meer op Smartschool en op de wijze waarop de moeder daarvan kennis kon nemen. Ook in die mail laat de directie weten dat Beau heel vaak tips en triggers krijgt, waarop hij echter bijna nooit ingaat...

Daarbij spreekt het vanzelf dat de leerkracht ook voor de gehele klas opmerkingen en feedback geeft bij de opdrachten waaraan de leerlingen werken, zodat zij allen hun voordeel kunnen doen met die opmerkingen. Het is niet de bedoeling dat de leerkracht ook nog eens die collectieve klassikale opvolging documenteert buiten de individuele opvolging via Smartschool. Bij de tussentijdse evaluatie op 12 december 2014 gaven alle juryleden aan de leerling mondeling commentaar, feedback en aanbevelingen voor het verder verloop.

De bewering van de leerling dat hem enkel het eindcijfer voor zijn GIP is meegedeeld, is onjuist. De beoordeling van de GIP bestaat uit een beoordeling van de 12 onderdelen ervan. De quoterings voor elk van die onderdelen vormt, samen met de toelichting die daarbij mondeling is gegeven en met de andere gegevens van het GIP-dossier een meer dan afdoende verantwoording voor het eindcijfer.

Het bezwaar van de leerling tegen de samenstelling van de jury is onterecht. Overeenkomstig de omzendbrief M-VVKSO-2012-050 (p.5) is het voldoende dat één extern jurylid aanwezig is. ‘De regelgever impliceert enkel dat er minstens één externe deskundige bij de evaluatie van de GIP moet betrokken

worden. Dat betekent dat het aantal externe deskundigen per studierichting, klasgroep of individuele leerling kan verschillen.’ De jury was reglementair samengesteld met drie interne leden en een extern lid. De opmerking van de leerling dat zijn maquette tijdens de laatste beoordeling door de jury niet bekeken werd, is niet ernstig. Hij kan dat gewoon niet weten. De jury beoordeelt het ingeleverde werk, met inbegrip van de maquette tijdens haar beraad dat plaatsvindt zonder de aanwezigheid van de leerling. De Commissie gaat er vanuit dat de jury zoals het betaamt, haar beoordeling deskundig en grondig heeft gedaan.

De GIP vormt volgens artikel 56, § 2 Organisatiebesluit en artikel 3.4.4.1 van het schoolreglement een belangrijk element in de beslissing van deze Commissie. Het uit te reiken attest betreft de TSO-studierichting bouw- en houtkunde.

Alles samengevat stelt de Commissie m.b.t. de GIP vast dat uit onder andere de smartschoolgegevens, die voor de leerling en de ouders steeds te raadplegen waren, blijkt dat de leerling continu, vakkundig en zeer concreet werd begeleid door de mentoren en voortdurend werd aangezet om zich beter in te zetten en beter werk af te leveren.

Het is duidelijk dat de resultaten van de leerling op de Geïntegreerde Proef ondanks die begeleiding danig ondermaats waren.

2. De stage is geen verplicht onderdeel van de opleiding. Het betrof een beperkte stage van enkele weken. De positieve afloop van die stage wogen en wegen niet op tegen de overige elementen die in deze beslissing worden aangehaald. Daarbij moet trouwens worden opgemerkt dat de leerplandoelen van de stage en die verworven zijn door de leerling andere doelen zijn die lichter wegen dan de leerplandoelen voor de richtingeigen clustervakken die door de leerling niet behaald werden.

3. De bewering van de leerling dat zijn leerhouding nooit een probleem is geweest, wordt tegengesproken door alle rapporten. Over alle vakken heen halen de quoteringen C en D veruit de meerderheid. Voor de clustervakken krijgt de leerling in de tweede en derde periode zelfs een D voor zijn leerhouding. Dergelijke houding verklaart mee het negatieve resultaat. Een leerhouding C houdt onder meer in dat een aantal leerhoudingen voor verbetering vatbaar zijn. Een leerhouding D betekent dat de leerling vaak niet in orde is, dat heel wat leerhoudingen dringend moeten verbeteren en dat een grotere inspanning vereist is. In de tussentijdse rapporten vindt men trouwens evenzeer opmerkingen over de leerhouding. De bewering dat de resultaten in stijgende lijn zouden zijn gegaan, gaat zeker niet op voor alle (cluster)vakken. Zo behaalde de leerling op het clustervak Toegepaste Wetenschappen nog 47% in Periode 2, terwijl hij in Periode 4 nog slechts 40% behaalde op de grote toets. Voor het clustervak Constructie, materialenleer, tekenen en vormgeving behaalde de leerling in Periode 4 46%, daar waar hij in Periode 1 nog 62 % behaalde voor dagelijks werk. Bovendien dient het resultaat over het ganse schooljaar te worden beoordeeld en blijkt uit het GIP-dossier dat – ondanks alle begeleiding – het werk aan die GIP en de resultaten van dat werk niet in stijgende lijn gingen.

4. De niet-aangetoonde bewering dat vragen werden gesteld door de leerling maar dat deze genegeerd werden door de leerkrachten, wordt eveneens tegengesproken door de rapporten, waar uit de vakcommentaren blijkt dat de

leerling door de leerkrachten wel degelijk werd aangespoord om vragen te stellen wanneer hem iets niet duidelijk is. Hetzelfde blijkt uit het logboek, waarin door [E.] o.a. wordt gemeld dat hij de indruk heeft dat de leerling zich de laatste tijd wat verstoep en geen raad of advies vraagt.

5. De ongefundeerde bewering dat de klastitularis de leerling en de klas niet zou gemotiveerd hebben wordt evenmin aangetoond en kan eveneens worden weerlegd aan de hand van de rapporten, waarin de leerling telkens opnieuw wordt aangespoord om zich meer in te zetten en meer te werken, en het logboek, waarin de leerling eveneens wordt aangespoord om harder aan zijn GIP te werken. Bovendien kunnen de leerling en zijn ouders hoe dan ook niet worden gevolgd daar waar deze in artikel 3.4.1 van het schoolreglement een bindende verplichting lezen voor de klastitularis om de leerlingen te motiveren.

6. De bewering dat de taken zeer laat of niet werden verbeterd wordt evenmin door de leerling aangetoond en kan als volgt worden weerlegd: het digitale leerplatform geeft aan wanneer een taak digitaal wordt verbeterd, wanneer dit echter ‘met de rode pen’ gebeurt (hetgeen met architectuurplannen vaak het geval is) kan dit niet digitaal ‘bewezen’ worden. Bovendien is de verbetering van een werfverslag bijvoorbeeld pas nodig tegen dat het volgende werfverslag moet gemaakt worden.

7. Ook de bekwaamheid van de leerkrachten, en meer bepaald die van [E.] en [W.], wordt ten onrechte, en zonder enige feitelijke grondslag, in vraag gesteld door de leerling en zijn ouders. Het gaat hier om twee zeer ervaren en bekwame leerkrachten waarvan het werk in het verleden nooit aanleiding heeft gegeven tot opmerkingen. Uitgaande van het vermoeden van deskundigheid dat tot weerlegging kleeft aan de hoedanigheid van leerkracht, mag de beroepscommissie er van uit gaan dat de leerkrachten tijdens het schooljaar het door het leerplan vereiste leerstof volledig en bekwaam hebben onderwezen en dat zij de vorderingen van de leerling correct hebben geëvalueerd tijdens het dagelijks werk, dat zij examens hebben opgesteld die representatief zijn voor de effectief onderwezen leerstof naar leerinhoud zowel als moeilijkheidsgraad en dat zij die examens objectief en vakkundig hebben verbeterd. Het feit dat er meerdere leerlingen van dezelfde klas op eenzelfde vak niet zouden zijn geslaagd, doet hier niets aan af. De klasgroep van het schooljaar 2014-2015 was uitermate zwak voor de richting specifieke vakken; dit werd herhaaldelijk aangekaart op klassenraden, cel leerlingenbegeleiding en n.a.v. een klasbezoek door de pedagogische directeur op 11 februari 2015 gevolgd door haar mail d.d. 12 februari 2015.

8. De leerling behaalde 4 onvoldoendes op jaarbasis waaronder een jaar-onvoldoende voor wiskunde en een jaaronvoldoende voor de richting-eigen cluster toegepaste wetenschappen. Voor de richting-eigen cluster constructie-materialenleer-tekenen-vormgeving behaalde hij eveneens slechts 50/100 (naar boven afgerond). Bijgevolg is de leerling niet geslaagd voor de vakken die 20 van de 32 weekuren vertegenwoordigen. Daarbij komt het volstrekt onvoldoende resultaat voor de GIP en het feit dat hij – zoals ook uit Smartschool blijkt – taken en deeltaken niet uitvoerde. De leerling heeft dan ook duidelijk blijk gegeven in onvoldoende mate de leerplandoelstellingen te hebben bereikt.

Al die elementen kunnen enkel doen besluiten tot het handhaven van het door de delibererende klassenraad uitgereikte C-attest.”

Dat is de bestreden beslissing.

3.8. Bij een gewone brief en een aangetekende brief telkens van 26 oktober 2015 wordt de bestreden beslissing aan verzoeker meegedeeld.

IV. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

V. Uiterst dringende noodzakelijkheid

Standpunt van de partijen

5. Verzoeker motiveert de uiterst dringende noodzakelijkheid van zijn vordering als volgt:

“Gelet op het reeds aanvangen van het volgende schooljaar, en de wil van de verzoekende partij om verdere studies aan te vatten, waarvoor hij overigens reeds een inschrijving heeft genomen in het zevende jaar van de studierichting Integrale Veiligheid in het Sint-Franciscuscollege te Heusden-Zolder, is de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid het enige rechtsmiddel dat een tijdige en afdoende bescherming kan bieden voor de belangen van de verzoekende partij (bv. arrest nr. 228.779 van 16 oktober 2014 inzake Van Styvoort).

De verzoekende partij dreigt gelet op het reeds ver gevorderde schooljaar een verlies van een schooljaar te lijden, wat destijds als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel werd weerhouden door de Raad van State.

Dit dreigende verlies is des te groter geworden door het talmen van verwerende partij daar zij maar liefst 20 dagen na het arrest van de Raad van State een nieuwe beslissing nam.

Bovendien diende verzoekende partij het bureau voor juridische bijstand te consulteren dat pas op 6 november 2015 een beslissing heeft genomen.”

6. De verwerende partij betwist de uiterst dringende noodzakelijkheid. Zij betoogt in essentie:

“In casu werden verzoeker en zijn ouders reeds per aangetekend schrijven van 26 oktober 2015 in kennis gesteld van de beslissing van de Beroepscommissie. Op dat moment wist verzoeker aldus dat zijn C-attest behouden bleef en hij zijn 7^{de} jaar niet zou kunnen verderzetten. Niettegenstaande heeft verzoeker – hoewel het schooljaar reeds aangevangen was op 1 september – nog een tweetal weken gewacht om een verzoekschrift bij Uw Raad in te dienen.

In het inleidend verzoekschrift worden geen feiten of omstandigheden vermeld die volgens verzoeker kunnen verantwoorden dat in zijn geval de diligentie niet zou moeten worden afgemeten vanaf de kennisname van de bestreden beslissing.

Er wordt enkel vermeld dat men diende wachten op een beslissing van het Bureau voor Juridische Bijstand, doch uit geen enkel stuk blijkt wanneer deze aanvraag juist werd ingediend.

Overigens is de bestreden beslissing geen beslissing die plots of onverwachts is genomen, doch wel het resultaat van een heroverweging door de Beroepscommissie na het tussengekomen schorsingsarrest van Uw Raad.

Bijgevolg kan niet anders dan besloten worden dat verzoeker niet met de vereiste spoed is opgetreden en de uitermate hoge graad van urgentie die door hem aan de zaak wordt toegeschreven niet te verzoenen valt met het manifeste gebrek aan diligentie in zijn hoofd.

Beoordeling

7. De schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid houdt een ernstige verstoring in van het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad van State, herleidt de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak tot een strikt minimum en beperkt in aanzienlijke mate de uitoefening van de rechten van verdediging van de verwerende partij. De aanwending van die procedure moet dan ook zeer uitzonderlijk blijven.

Op verzoeker die aldus meent een beroep te kunnen doen op de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, rust te dezen de bewijslast om aan te tonen dat hij bij het instellen van de vordering met de vereiste spoed en diligentie is opgetreden.

Voorafgaand kan worden vastgesteld dat de verwerende partij niet betwist dat het ingeroepen dreigend verlies van een schooljaar een voldoende verantwoording is voor de uiterst dringende noodzakelijkheid, die bij aanvoeren van ernstige middelen, een schorsing van de tenuitvoerlegging van een C-attest kan verantwoorden.

Wel verwijt de verwerende partij verzoeker dat hij onvoldoende prompt en diligent is opgetreden en dat hij na ontvangst van de beslissing van de beroepscommissie van 26 oktober 2015 nog een tweetal weken heeft gewacht om zijn verzoekschrift bij de Raad van State in te dienen. Zij merkt verder op dat verzoeker erop wijst dat hij heeft moeten wachten op een beslissing van het bureau voor juridische bijstand maar niet vermeldt wanneer de aanvraag bij dit bureau is ingediend.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat de bestreden beslissing van 26 oktober 2015 diezelfde dag nog is betekend aan verzoeker. Uit het stuk dat door de raadsman van verzoeker op de terechtzitting is neergelegd, blijkt dat verzoeker op 30 oktober 2015 een aanvraag voor juridische tweedelijnsbijstand heeft ingediend. Het bureau voor juridische bijstand heeft op 6 november 2015 een beslissing genomen en diezelfde dag nog heeft verzoeker zijn vordering strekkende tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ingesteld.

Er kan dan ook niet op een geloofwaardige wijze worden beweerd dat verzoeker niet voldoende prompt en diligent is opgetreden. Opgemerkt dient trouwens dat de verwerende partij na kennisname van het schorsingsarrest van 6 oktober 2015, dat haar is betekend op 7 oktober 2015 en dat ontvangen is op 9 oktober 2015, pas op 26 oktober 2015 een nieuwe beslissing heeft genomen.

8. Er is voldaan aan de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid.

VI. Ernst van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel en van de exceptie van de verwerende partij

9.1. In zijn eerste middel voert verzoeker de schending aan van “de formele en materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur”.

Volgens verzoeker is de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd omdat ze niet op in rechte en in feite juiste motieven steunt, de gronden evenmin op afdoende wijze zijn weergegeven in de bestreden beslissing en verzoeker geen afdoende antwoord krijgt op zijn bezwaren. In dit verband formuleert verzoeker concrete grieven met betrekking tot de GIP, de stage, de evolutie van het dagelijks werk en de grote toetsen en zijn leerhouding.

9.2. Wat de GIP betreft, betoogt verzoeker dat in de bestreden beslissing ten onrechte wordt gesteld dat zijn maquette tijdens de laatste beoordeling door de jury bij de voorstelling van zijn GIP achteraf tijdens het beraad zou zijn beoordeeld. Verzoeker heeft immers tijdens de verdediging van zijn GIP de vraag gesteld of hij zijn maquette moest tonen en de jury heeft geantwoord dat dit niet hoefde. De maquette is volgens hem dus niet in het lokaal blijven staan aangezien verzoeker deze na zijn verdediging mee naar buiten heeft genomen. Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat de maquette bekeken werd tijdens het beraad achteraf, steunt deze aldus op in feite onjuiste motieven.

9.3. Met betrekking tot de stage stelt verzoeker dat de stagebeoordeling waarop hij 80% van de punten heeft gekregen en die volgens artikel 3.4.4.1 van het schoolreglement deel uitmaakt van de eindevaluatie van de leerling, ondanks een duidelijke verplichting daartoe niet in rekening werd gebracht en dat op

zijn duidelijk bezwaar ter zake niet is geantwoord. Uit het antwoord in de bestreden beslissing dat de stage geen verplicht onderdeel is van de opleiding, blijkt volgens verzoeker duidelijk dat de stage niet in rekening werd gebracht. De vraag is ook niet of de stage een verplicht onderdeel uitmaakte of niet. De stage werd volbracht en met 80% beoordeeld. Het is in strijd met het schoolreglement en met de redelijkheid en zorgvuldigheid om nu geen rekening te houden met dat onderdeel, dat door verzoeker wel degelijk gevolgd moest worden, gevolgd werd en beoordeeld werd.

Ook de overweging dat het een beperkte stage van enkele weken betrof, dat de positieve afloop van die stage niet opwoog en opweegt tegen de overige elementen die in deze beslissing worden aangehaald en dat de leerplandoelen van de stage en die verworven zijn door de leerling andere doelen zijn die lichter wegen dan de leerplandoelen voor de richtingeigen clustervakken die door de leerling niet behaald werden, overtuigt niet. De niet nader gespecificeerde doelstellingen worden tegen elkaar afgewogen om dan even onduidelijk te stellen dat de ene lichter wegen dan de andere. Deze motivering laat volgens verzoeker geenszins toe te begrijpen waarom de ene leerplandoelen lichter wegen dan de andere leerplandoelen, en laat evenmin toe te begrijpen welke leerplandoelen van de stage die verworven zijn te licht zouden wegen tegenover welke leerplandoelen voor de richtingeigen clustervakken. Aldus zijn niet enkel de beide onbekenden van de vergelijking onduidelijk. Ook de beoordeling van de vergelijking zelf is onduidelijk. De bestreden beslissing houdt daarbij enkel rekening met de negatieve elementen in het dossier en stelt dat met de positieve elementen geen rekening dient te worden gehouden.

9.4. Volgens verzoeker is ook de evolutie van het dagelijks werk niet correct in rekening gebracht. In het beroepschrift werd gesteld dat de evolutie van de cijfers wel degelijk in stijgende lijn gaat voor het dagelijks werk (tijdens periode 1: 60%, periode 2: 66%, periode 3: 63% en periode 4: 72%) en dat dit eveneens geldt voor de grote toetsen (periode 2: 60%, periode 4: 62%) terwijl het antwoord in de bestreden beslissing beperkt is tot de stelling dat de bewering dat de resul-

taten in stijgende lijn zouden zijn gegaan, zeker niet opgaat voor alle (cluster)vakken. Daarmee geeft de verwerende partij, aldus verzoeker, een antwoord op een niet-gestelde vraag. Verzoeker had de concreet aangegeven bezwaren geformuleerd met betrekking tot het niet in rekening brengen van deze evolutie en het antwoord van de verwerende partij beperkt zich tot een evolutie beperkt tot de clustervakken. Dat is geen afdoend antwoord op de opmerking geformuleerd door verzoeker en waarvan de Raad reeds heeft beslist dat daarop geen antwoord was terug te vinden in de vorige bestreden beslissing.

9.5. Wat de overwegingen inzake zijn leerhouding betreft, zijn deze volgens verzoeker onjuist en geen in feite en in rechte juiste grondslag voor de bestreden beslissing. De bestreden beslissing verwijst naar C en D quoterings, maar een C quoterings is op een schaal van A tot E geen problematische beoordeling. C houdt immers in dat de leerling meestal doet wat er gevraagd wordt en dat hij evenwel onopvallend is in de klas. Een aantal leerhoudingen is voor verbetering vatbaar maar dit wil geenszins zeggen dat er een probleem is. Toegepast op het aantal van de gegeven waarderingen voor de leerhouding over de drie periodes samen (39 quoterings) is er eenmaal een A, veertienmaal een B, eenentwintigmaal een C, tweemaal een D (voor conmattekvorm) en geen enkele maal een E toegekend.

9.6. Vervolgens betoogt verzoeker dat uit dit alles blijkt dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is. Immers de goede evolutie van de cijfers voor dagelijks werk en grote toetsen en het ontbreken van enige beoordeling van de stage, waarvoor de stagemeeester 80% gaf, zijn van die aard dat zij juist geen C-attest verantwoorden.

De bestreden beslissing verwijst voor wat betreft de door verzoeker aangehaalde stijging van zijn punten, slechts naar enkele vakken. Nochtans dient het geheel van de behaalde punten in rekening te worden gebracht en kan niet worden ontkend dat zijn resultaten wel degelijk in stijgende lijn zijn gegaan. Ook wat de zogenaamde slechte prestatie voor het vak conmattekvorm betreft, behaalde

verzoeker voor de grote toetsen 69%, wat erop wijst dat verzoeker wel degelijk grote hoeveelheden leerstof kan verwerken en het nodige inzicht in deze materie bezit. Wat de leerhouding betreft, die nooit een probleem geweest is, verwijst de bestreden beslissing ook enkel naar het vak conmattekvorm om te stellen dat verzoeker een ‘D’ voor zijn leerhouding zou hebben gekregen, hetgeen geen juiste voorstelling is van de algemene leerhouding van verzoeker. Het niet in rekening brengen van die elementen, ook niet als daarop wordt gewezen, brengt met zich mee dat de beslissing niet afdoende gemotiveerd is en “kennelijk onredelijk” is.

9.7. Ten slotte betoogt verzoeker dat de bestreden beslissing een gebrek aan zorgvuldigheid inhoudt aangezien in het dossier geen proces-verbaal van de hoorzitting terug te vinden is noch een beoordeling van de stage. Ook de samenstelling van de jury bij de verdediging van de GIP is onzorgvuldig gebeurd want slechts één extern jurylid was aanwezig. Evenmin heeft de beroepscommissie het volledige dossier van verzoeker in rekening gebracht bij de motivering van de bestreden beslissing. Zij waren immers reeds een week voordat zij deze beslissing namen op de hoogte van de resultaten van verzoeker in zijn huidige studie, een 7^{de} jaar ‘Integrale Veiligheid’ in het Sint-Franciscuscollege te Heusden-Zolder en uit die resultaten, meegedeeld op 20 oktober 2015, blijkt dat verzoeker wel degelijk bekwaam is om zijn studies verder te zetten. Het volstaat niet, en het getuigt daarentegen van een grote onzorgvuldigheid, om eenvoudigweg terug te grijpen naar de toestand van juni, dan wel september, om een nieuwe, de thans bestreden beslissing te nemen. Nergens wordt in de bestreden beslissing maar op enigerlei wijze rekening gehouden met het tijdsverloop en de inmiddels nieuwe bijkomende gegevens.

10. Volgens de verwerende partij voert verzoeker aan dat in de thans bestreden beslissing de beroepscommissie op het eerste gezicht wel formeel lijkt te antwoorden op de bezwaren, doch dat het duidelijk zou zijn dat de beslissing niet afdoende gemotiveerd is en aldus steunt, volgens verzoeker, de motivering niet op in rechte en in feite juiste motieven en zijn de gronden evenmin op afdoende wijze weergegeven in de bestreden beslissing.

De verwerende partij wijst erop dat het tegelijk aanvoeren van de schending van de formele- en de materiële motiveringsplicht niet mogelijk is. Een gebrek aan deugdelijke formele motivering maakt het de betrokkene onmogelijk uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is. Omgekeerd betekent dit dan ook dat, wanneer men in staat is een schending van de materiële motiveringsplicht aan te voeren, de verzoekende partij van een schending van de formele motiveringsplicht geen schade heeft ondervonden. Bijgevolg kan de schending van de formele motiveringsplicht door verzoeker niet op ontvankelijke wijze worden aangevoerd.

Beoordeling

11. Ingevolge de hervormingsbevoegdheid waarover in dit geval de beroepscommissie beschikt, lijkt op grond van de formele motiveringsplicht niet van haar verwacht te kunnen worden dat zij expliciteert om welke redenen zij het eventueel anders zou zien dan de oorspronkelijk oordelende klassenraad. Het volstaat op het eerste gezicht dat zij als delibererend orgaan in hoger beroep motiveert hoe zij het zelf ziet en wat haar ertoe brengt op grond van de voorliggende gegevens de uiteindelijk toegekende evaluatiebeslissing te nemen.

Het bestaan en de zin van de beroepsprocedure lijken aldus te vereisen dat de motivering van haar eindbeslissing er blijk van geeft dat de bezwaren van de leerling daadwerkelijk in overweging zijn genomen en in de nieuwe beoordeling zijn betrokken, dat de leerling kan begrijpen waarom die argumenten de beroepscommissie niet hebben overtuigd en dat ten minste een uitdrukkelijke repliek volgt op de vragen die door de leerling blijkens zijn beroepschrift van wezenlijk belang worden geacht en die, mochten ze terecht zijn gesteld, mogelijk tot een voor de leerling gunstiger resultaat leiden.

12. In de mate dat verzoeker opwerpt dat de beroepscommissie nog steeds niet afdoende geantwoord heeft op de bezwaren van verzoeker in zijn be-

roepschrift, verwijst hij vervolgens nog enkel concreet, inzake de GIP naar het bezwaar dat de maquette niet werd beoordeeld, inzake de stage naar het bezwaar dat het resultaat van de stage niet in rekening werd gebracht en inzake de evolutie van het dagelijks werk en de grote toetsen dat werd geantwoord op een niet gestelde vraag. Aangenomen dient te worden dat verzoeker bijgevolg van mening is dat op de andere bezwaren onder meer ook inzake de GIP wel, althans uit het oogpunt van de formelemotiveringsplicht, afdoende werd geantwoord.

Bepaalde van die antwoorden worden vervolgens wel inhoudelijk betwist uit het oogpunt van de materiëlemotiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel. In deze zin lijkt de door de verwerende partij opgeworpen exceptie dat verzoeker niet tegelijkertijd de schending kan opwerpen van de formelemotiveringsplicht en van de materiëlemotiveringsplicht niet gegrond. De aangevoerde schending van de materiëlemotiveringsplicht valt namelijk niet samen met de aangevoerde schending van de formelemotiveringsplicht.

13. Wat de GIP betreft, betoogt verzoeker vooreerst dat het feitelijk onjuist is dat de maquette van verzoeker door de jury kan zijn beoordeeld in afwezigheid van verzoeker tijdens het beraad, nu verzoeker de maquette mee naar buiten heeft genomen na zijn verdediging.

De notulen van de GIP evaluatie van 23 juni 2015 bevatten open aanmerkingen van de jury in de vorm van “positieve punten” en “werkpunten”. Bij “positieve punten” wordt onder meer verwezen naar de “maquette”. Blijkens het evaluatieformulier scoorde verzoeker voor “maquette” 7 op 10. Aldus lijkt die maquette wel degelijk beoordeeld. Minstens doet verzoeker niet blijken van het vereiste belang bij deze grief nu de maquette aldus positief is beoordeeld en aldus geen grond lijkt te zijn geweest voor het niet slagen op de GIP.

Voorts voert verzoeker aan dat de samenstelling van de jury onzorgvuldig is gebeurd nu slechts één extern jurylid aanwezig was. Er wordt in het verzoekschrift echter geenszins aangetoond waarom het zorgvuldigheidsbe-

ginsel inhoudt dat er meerdere externe juryleden aanwezig dienen te zijn. In het beroepschrift wordt weliswaar vermeld dat er slechts één in plaats van drie externe juryleden aanwezig was, maar ook daarin wordt verder niet geconcretiseerd waarom drie externe juryleden aanwezig dienden te zijn. Evenmin gaat verzoeker in dit middel in op de argumentatie in de bestreden beslissing dat het voldoende is dat een extern jurylid aanwezig is, dat het aantal juryleden per studierichting, klasgroep of individuele leerling kan verschillen en dat de jury reglementair is samengesteld met drie interne leden en een extern lid. Het in het middel trouwens niet ingeroepen artikel 56, § 2, van het besluit van 19 juli 2002 van de Vlaamse Regering ‘betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs’ (hierna: het Organisatiebesluit) bepaalt dat “De proef, vermeld in paragraaf 1”, dit is de GIP, “[...] wordt beoordeeld door de leraars die de vakken in kwestie onderwijzen, alsook door deskundigen op het vlak van de te beoordelen kwalificatie, die in aantal het aantal leraars niet mogen overschrijden en die niet tot de school in kwestie behoren. De deskundigen worden in de loop van het schooljaar aangewezen door het schoolbestuur of zijn afgevaardigde. Het schoolbestuur of zijn afgevaardigde kan ook andere personeelsleden dan de voormelde personeelsleden aanwijzen om op basis van hun deskundigheid advies te verlenen over de beoordeling van de geïntegreerde proef”. Artikel 3.4.4.1 van het schoolreglement met als opschrift “Evaluatiesysteem - eerste graad, niveau 1-2-3 en niveau 4 derde jaar”, waarnaar verzoeker in het verzoekschrift evenmin verwijst, bevat een aantal “richtlijnen” in verband met de GIP en bepaalt inzake de samenstelling van de jury enkel: “Rond de kerstperiode wordt de mondelinge proef beoordeeld door juryleden, in juni vindt de definitieve voorstelling van de GIP plaats voor een jury met ook externe leden”. Verzoeker zet in ieder geval niet uiteen hoe hieruit voortvloeit dat er noodzakelijk steeds twee externe deskundigen de GIP moeten beoordelen.

14. Wat de stage betreft, betoogt verzoeker vooreerst dat dit een onderdeel is van de opleiding en hiermee dus in de evaluatie rekening diende te worden gehouden.

Inzake de stage overweegt de bestreden beslissing het volgende:

“2. De stage is geen verplicht onderdeel van de opleiding. Het betrof een beperkte stage van enkele weken. De positieve afloop van die stage wogen en wegen niet op tegen de overige elementen die in deze beslissing worden aangehaald. Daarbij moet trouwens worden opgemerkt dat de leerplandoelen van de stage en die verworven zijn door de leerling andere doelen zijn die lichter wegen dan de leerplandoelen voor de richtingeigen clustervakken die door de leerling niet behaald werden.”

Aldus lijkt de beroepscommissie wel degelijk ook rekening te hebben gehouden met deze stage wanneer zij heeft geoordeeld dat de positieve afloop ervan niet opweegt tegen de overige elementen in de beslissing aangehaald. De vraag of daarbij die stage al dan niet terecht werd beschouwd als geen verplicht onderdeel van de opleiding, is te dezen dan ook niet van belang.

Verzoeker voert voorts aan dat deze motivering geenszins toelaat te begrijpen waarom de ene leerplandoelen lichter wegen dan de andere leerplandoelen, en evenmin welke leerplandoelen van de stage die verworven zijn te licht zouden wegen tegenover welke leerplandoelen voor de richtingeigen clustervakken, alsook dat de bestreden beslissing daarbij enkel rekening houdt met de negatieve elementen in het dossier en stelt dat met de positieve elementen geen rekening dient te worden gehouden.

Wat dit laatste punt betreft, volstaat het te herhalen dat de beroepscommissie van oordeel is dat de positieve afloop van de stage niet opweegt tegen de overige negatieve elementen in het dossier, wat niet hetzelfde is als stellen dat geen rekening wordt gehouden met positieve elementen zoals verzoeker aanvoert.

Wat betreft het eerste punt, dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet slaagde voor de GIP, hetgeen een centrale plaats inneemt in de opleiding, en dat verzoeker niet aantoont waarom die beoordeling onrechtmatig zou zijn, gelet op het verwerpen van de grieven inzake de GIP. Verder wordt in de bestreden beslissing in punt 8 geoordeeld:

“8. De leerling behaalde 4 onvoldoendes op jaarbasis waaronder een jaar-onvoldoende voor wiskunde en een jaaronvoldoende voor de richtling-eigen cluster toegepaste wetenschappen. Voor de richting-eigen cluster constructie-materialenleer-tekenen-vormgeving behaalde hij eveneens slechts 50/100 (naar boven afgerond). Bijgevolg is de leerling niet geslaagd voor de vakken die 20 van de 32 weekuren vertegenwoordigen. Daarbij komt het volstrekt onvoldoende resultaat voor de GIP en het feit dat hij – zoals ook uit Smartschool blijkt – taken en deeltaken niet uitvoerde. De leerling heeft dan ook duidelijk blijk gegeven in onvoldoende mate de leerplandoelstellingen te hebben bereikt.”

Verzoeker toont op het eerste gezicht niet aan waarom in dat verband de vaststelling dat de positieve beoordeling van de stage hier niet tegen opweegt, geen afdoende formele motivering zou zijn.

De geciteerde motivering met verwijzing naar deze jaartekorten lijkt integendeel afdoende om te doen begrijpen waarom verzoeker volgens de beroepscommissie het schooljaar niet met vrucht heeft beëindigd. Daarbij wordt voorlopig niet ingezien op welke grond verzoeker aanspraak mag maken om in detail te vernemen hoe en op welke leerplandoelstellingen hij precies tekortschiet. Alleszins aanvaardt de Raad van State in de huidige stand van de procedure dat de beroepscommissie uit het feit dat verzoeker voor de GIP en, volgens de bestreden beslissing, voor drie andere vakken – waarbij twee richtingspecifieke – jaartekorten heeft mag afleiden dat verzoeker alvast voor die vakken niet de leerplandoelstellingen heeft bereikt. Een onvoldoende jaartotaal voor een vak impliceert immers in beginsel dat niet voldaan is aan de leerplandoelstellingen voor dat vak. Om welke leerplandoelstellingen het dan precies gaat, lijkt, in de voorliggende omstandigheden, dan weer niet relevant.

Dezelfde conclusie lijkt te gelden wanneer enkel rekening zou worden gehouden met de jaartekorten voor de GIP, het vak wiskunde en de cluster toegepaste wetenschappen.

15. In het beroepsschrift voor de beroepscommissie werd gesteld dat de evolutie van de cijfers in stijgende lijn gaat voor het dagelijks werk (tijdens

periode 1: 60%, periode 2: 66%, periode 3: 63% en periode 4: 72%) en dat dit eveneens geldt voor de grote toetsen (periode 2: 60%, periode 4: 62%).

In de bestreden beslissing wordt in dat verband het volgende vermeld:

“De bewering dat de resultaten in stijgende lijn zouden zijn gegaan, gaat zeker niet op voor alle (cluster)vakken. Zo behaalde de leerling op het clustervak Toegepaste Wetenschappen nog 47% in Periode 2, terwijl hij in Periode 4 nog slechts 40% behaalde op de grote toets. Voor het clustervak Constructie, materialenleer, tekenen en vormgeving behaalde de leerling in Periode 4 46%, daar waar hij in Periode 1 nog 62 % behaalde voor dagelijks werk. Bovendien dient het resultaat over het ganse schooljaar te worden beoordeeld en blijkt uit het GIP-dossier dat – ondanks alle begeleiding – het werk aan die GIP en de resultaten van dat werk niet in stijgende lijn gingen.”

Verzoeker toont in de huidige stand van het geding niet aan waarom dit geen afdoende antwoord is op het bezwaar, alleen omdat enkel wordt ingegaan op de negatieve evolutie voor bepaalde vakken. Het wordt immers niet betwist dat het hier gaat om twee richtingeigen clustervakken zodat die negatieve evolutie logischerwijze, en zonder dat daarvoor een verdere formele motivering lijkt te zijn vereist, zwaarder kan wegen dan een globale positieve evolutie. Verder gaat verzoeker voorbij aan de opmerking dat het resultaat over het globale jaar moet worden bekeken – met zoals al opgemerkt volgens de bestreden beslissing “4 onvoldoendes op jaarbasis” – zodat verzoeker volgens de bestreden beslissing niet geslaagd is voor de vakken die 20 van de 32 weekuren vertegenwoordigen, en de opmerking dat uit het GIP dossier blijkt dat het werk daaraan en de resultaten ervan niet in stijgende lijn gingen.

16. Voorts betwist verzoeker de motivering inzake zijn leerhouding omdat de bestreden beslissing verwijst naar C en D quoteringen, terwijl een C quotering op een schaal van A tot E geen problematische beoordeling is.

Artikel 3.4.4.1 van het schoolreglement met als opschrift “Evaluatiesysteem - eerste graad, niveau 1-2-3 en niveau 4 derde jaar”, luidt:

“De waardering voor die leerhoudingen wordt uitgedrukt in een vijfpuntenschaal.

A = De leerling is voor alle leerhoudingen positief ingesteld, zij/hij werkt voorbeeldig.

B = De leerling is voor de meeste leerhoudingen positief ingesteld, hier of daar kan wat bijgestuurd worden.

C = De leerling doet meestal wat gevraagd wordt maar is verder, wat zijn studiegericht gedrag betreft, onopvallend in de klas of groep. Een aantal leerhoudingen zijn voor verbetering vatbaar.

D = De leerling is vaak niet in orde, heel wat leerhoudingen moeten dringend verbeteren. Een grotere inspanning is vereist.

E = De leerling is vrijwel nooit in orde, de meeste leerhoudingen laten te wensen over. Een radicale ommezwaai is absoluut nodig.”

Zoals vastgesteld, wordt op het aantal van de gegeven waarden voor de leerhouding over de drie periodes samen (39 quoterings), naast eenmaal A en veertienmaal B, eenentwintigmaal C gegeven en tweemaal D. Zelfs aangenomen dat een quoterings C, zoals verzoeker betoogt, niet problematisch is, wordt niet aangetoond dat het oordeel dat het bezwaar dat de leerhouding nooit een probleem is geweest, wordt tegengesproken door de rapporten in rechte of in feite onjuist is wanneer op negenendertig quoterings eenentwintig keer C en twee keer D wordt gegeven en dus drieëntwintig keer op negenendertig of in twee op de drie gevallen minstens is vastgesteld dat een aantal leerhoudingen voor verbetering vatbaar zijn.

17. Uit dit alles blijkt, aldus verzoeker, dat de bestreden beslissing “kennelijk onredelijk” is. Immers de goede evolutie van de cijfers voor dagelijks werk en grote toetsen en het ontbreken van enige beoordeling van de stage, waarvoor de stagemeester 80% gaf, zijn van die aard dat zij juist geen C-atteest verantwoorden.

Er dient aan te worden herinnerd dat de Raad van State als wet-tigheidsrechter noch de verbetering van examens mag overdoen, noch op zicht van de behaalde goede en minder goede resultaten, zich een eigen oordeel mag vormen over het al dan niet slagen van een leerling. Dit is geenszins de taak van de Raad van State: hij mag zijn eigen opvattingen daarover niet substitueren aan die van de

beroepscommissie. Hij mag enkel nagaan of die commissie, binnen de grenzen van haar beoordelingsvrijheid, regelmatig tot haar beslissing kon komen.

Het redelijkheidsbeginsel kan daarbij maar geschonden worden genoemd, indien de beroepscommissie een beslissing neemt die dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon, dat het gewoon niet denkbaar is dat een ander, zorgvuldig handelend bestuur in dezelfde omstandigheden tot zulke besluitvorming komt.

Herhaald wordt dat de bestreden beslissing onder meer vaststelt dat verzoeker “4 onvoldoendes op jaarbasis” behaalde, in feite eenmaal “naar boven afgerond” 50% voor de richtingeigen cluster ‘Constructie, materialenleer, tekenen en vormgeving’ maar verzoeker voert niet aan dat dit niet als een onvoldoende kon worden beschouwd, en tweemaal minder dan 50% voor wiskunde en de richtingeigen cluster ‘toegepaste wetenschappen’, zodat verzoeker volgens de bestreden beslissing niet geslaagd is voor de vakken die 20 van de 32 weekuren vertegenwoordigen, dat verzoeker volstrekt onvoldoende resultaten behaalde voor de GIP, dat – zoals verzoeker ook zelf erkent – het resultaat van de GIP volgens artikel 56, § 2, van het Organisatiebesluit en artikel 3.4.4.1 van het schoolreglement “een belangrijk element [zal betekenen] in de beslissing van de delibererende klassenraad”, en, zo lijkt, dan ook voor de beroepscommissie, en dat uit het GIP dossier blijkt dat het werk daaraan en de resultaten ervan niet in stijgende lijn gingen.

Een beroepscommissie die vier niet of niet overtuigend betwiste jaartekorten vaststelt, daaraan gekoppeld het aandeel van die vakken in het geheel van de studie en de aard van twee ervan als richting-specifiek en die daaruit vervolgens afleidt dat de leerplandoelstellingen ook voor het geheel van de studies niet in voldoende mate zijn bereikt, handelt op het eerste gezicht binnen de wettelijkheid waaronder de redelijkheid, en motiveert deugdelijk waarom de leerling in kwestie het jaar “niet [...] met vrucht voltooid heeft”. Dezelfde conclusie lijkt te

gelden wanneer enkel rekening zou worden gehouden met de jaartekorten voor de GIP, het vak wiskunde en de cluster toegepaste wetenschappen.

In dat verband wordt in de huidige stand van het geding niet aangetoond dat de beroepscommissie haar beoordelingsbevoegdheid te buiten ging door het C-attest te handhaven, ook al was er een stijging van de punten van verzoeker voor bepaalde vakken. Dit geldt des te meer nu, zoals al opgemerkt en vastgesteld in de bestreden beslissing, er geen positieve evolutie is voor alle vakken en integendeel een negatieve evolutie voor de richtingeigen clustervakken ‘toegepaste wetenschappen’ en ‘constructie, materialenleer, tekenen en vormgeving’, terwijl volgens de bestreden beslissing ook het werk aan en de resultaten van de GIP niet in stijgende lijn gingen, vaststelling die verzoeker in het verzoekschrift niet concreet betwist.

Ook het argument dat verzoeker voor het vak ‘conmattekvorm’ voor de grote toetsen 69% behaalde, wat volgens verzoeker erop wijst dat hij wel degelijk grote hoeveelheden leerstof kan verwerken en het nodige inzicht in deze materie bezit, toont op zichzelf het tegendeel niet aan.

Verzoeker stelt in dat verband nog dat wat de leerhouding betreft, dit nooit een probleem geweest is, dat de bestreden beslissing ook enkel naar het vak ‘conmattekvorm’ verwijst om te stellen dat verzoeker een ‘D’ voor zijn leerhouding zou hebben gekregen, hetgeen geen juiste voorstelling is van de algemene leerhouding van verzoeker. Daargelaten de vaststelling dat verzoeker hier tweemaal een quoterings D voor zijn leerhouding kreeg, verwijst de bestreden beslissing ook naar de eenentwintig quoterings C voor andere vakken. Herhaald wordt dat niet wordt aangetoond dat de beroepscommissie in het licht hiervan niet van oordeel mocht zijn dat de leerhouding van verzoeker problematisch was. Aldus toont ook deze grief niet aan dat de conclusie dat het C-attest behouden blijft onredelijk is. Ook zonder die vaststelling wordt in de huidige stand van het geding trouwens niet aangetoond dat, in het licht van de andere vaststellingen inzake de GIP, wiskunde en de twee richtingeigen clustervakken ‘toegepaste wetenschap-

pen' en 'constructie, materialenleer, tekenen en vormgeving', de beroepscommissie niet redelijkerwijze van oordeel kon zijn dat het C-attest moest worden behouden. De bestreden beslissing verwijst in dat verband verder naar het niet uitvoeren van taken of deeltaken, vaststelling die verzoeker niet concreet betwist.

18. Ten slotte voert verzoeker in zijn middel aan dat “de bestreden beslissing [...] een gebrek aan zorgvuldigheid inhoudt” aangezien in het dossier geen proces-verbaal van de hoorzitting terug te vinden is noch een beoordeling van de stage. Ook de samenstelling van de jury bij de verdediging van de GIP is volgens verzoeker onzorgvuldig gebeurd aangezien slechts één extern jurylid aanwezig was.

Deze laatste grief werd reeds besproken en niet ernstig bevonden. In de mate dat wordt opgeworpen dat in het dossier geen proces-verbaal van de hoorzitting is terug te vinden, blijkt op het eerste gezicht niet waarom dit op zich leidt tot de conclusie dat de bestreden beslissing onzorgvuldig zou zijn. Voorts bevat het administratief dossier wel degelijk een handgeschreven verslag van de argumenten van verzoeker en zijn ouders op de hoorzitting.

Daarbij voert verzoeker aan dat de beroepscommissie onzorgvuldig handelde door eenvoudigweg terug te grijpen naar de toestand van juni, dan wel september, om een nieuwe beslissing te nemen en dat zij geenszins rekening houdt met zijn resultaten in zijn huidige studie, een 7^{de} jaar ‘Integrale Veiligheid’ in het Sint-Franciscuscollege te Heusden-Zolder, terwijl uit die resultaten, meegedeeld op 20 oktober 2015, blijkt dat verzoeker wel degelijk bekwaam is om zijn studies voort te zetten.

De moeder van verzoeker heeft met een e-mail van 19 oktober 2015 aan de verwerende partij de resultaten meegedeeld van verzoeker in het 7^{de} jaar ‘Integrale Veiligheid’ dat hij thans volgt aan het Sint-Franciscuscollege te Heusden-Zolder. Zij merkt op dat de resultaten goed zijn en dat hij reeds helemaal

geïntegreerd is in zijn nieuwe schoolomgeving en vraagt daarom hiermee ook rekening te houden bij de beoordeling.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet of dat effectief aan de beroepscommissie werd voorgelegd.

In de huidige stand van het geding volstaat dit echter niet om te besluiten dat deze onzorgvuldigheid van die aard is dat de bestreden beslissing dient te worden geschorst aangezien verzoeker op geen enkele manier concretiseert waarom die resultaten van aard zijn aan te tonen dat ten onrechte werd besloten dat hij niet geslaagd is voor het tweede jaar van de derde graad 'Bouw- en Houtkunde' (TSO). Dit klemmt des te meer nu er geen verband wordt aangetoond en ook niet onmiddellijk blijkt, wel integendeel, tussen de vakken beoordeeld in dat 7^{de} jaar 'Integrale Veiligheid" en de vastgestelde tekorten in het tweede jaar van de derde graad 'Bouw- en Houtkunde'. Aldus toont verzoeker in de huidige stand van het geding niet aan welk belang hij heeft bij het eventueel ernstig bevinden van deze grief.

19. Het eerste middel is niet ernstig.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

20. In zijn tweede middel voert verzoeker de schending aan van "het gezag van gewijsde". Hij stelt dat de Raad van State in arrest nr. 232.462 van 6 oktober 2015 heeft vastgesteld dat de formelemotiveringsplicht werd geschonden omdat de beroepscommissie niet had geantwoord op verschillende bezwaren en dat de verwerende partij, om de redenen aangehaald in het eerste middel, niet tegemoet is gekomen aan die wettigheidskritiek en 'pro forma' een antwoord heeft gegeven dat in feite onjuist en niet afdoende is.

Beoordeling

21. De concrete grieven dat op bepaalde bezwaren niet of niet afdoende werd geantwoord, zijn reeds opgeworpen in en besproken binnen het kader van het eerste middel en zijn niet ernstig bevonden.

22. Het tweede middel is niet ernstig.

23. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen.

VII. Kosten

24. De verwerende partij vraagt een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro. Aangezien verzoeker de in het ongelijk gestelde partij is en juridische tweedelijnsbijstand geniet, dient, overeenkomstig artikel 30/1, § 2, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gelezen in samenhang met artikel 67, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’, de rechtsplegingsvergoeding vastgesteld te worden op het door de koning bepaalde minimale bedrag van 140 euro, behalve in geval van kennelijk onredelijke situatie die te dezen niet blijkt.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 140 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 17 november 2015, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bruno Seutin,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Bruno Seutin